XXVI Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*?k* 10,13-16): Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze pokutnym i w popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lżej będzie na sądzie niżeli wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz! Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który Mnie posłał».

«Kto was s?ucha, Mnie s?ucha»

Rev. D. Jordi SOTORRA i Garriga
(Sabadell, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus kieruje swoje spojrzenie w stronę tych miast Galilei, których losem wcześniej się przejmował, i w których głosił i realizował dzieła Ojca. W żadnym miejscu nie głosił i nie czynił takich cudów, jak w Korozain, Betsaidzie i Kafarnaum. Słowo zasiane było obficie, ale żniwo nie było dobre. Sam Jezus nie zdołał ich przekonać...! Jak wielką zagadką jest wolność człowieka! Możemy powiedzieć “nie” nawet Bogu... Dobra nowina nie narzuca się siłą, a jedynie oferuje siebie i ja mam prawo zamknąć się na nią; mogę ją zaakceptować lub odrzucić. Pan całkowicie szanuje moją wolność. Jaka wielka odpowiedzialność na mnie spoczywa!

Okrzyk Jezusa: «Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido!» (Łk 10,13) na zakończenie jego apostolskiej misji, nie jest wyrokiem skazującym, a raczej wyrazem bólu. Bliskość Królestwa Bożego nie była dla tych miast wezwaniem do pokuty i do zmiany. Jezus przyznaje, że w Sydonie i Tyrze lepszy użytek zrobiono z ofiarowanej Galilejczykom łaski.

Rozczarowanie Jezusa jest jeszcze większe, gdy mowa o Kafarnaum. «Czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz!» (Łk 10,15). To z tego miasta pochodził Piotr, a Jezus uczynił je centrum swojej działalności. Po raz kolejny, w słowach Jezusa możemy usłyszeć raczej smutek niż groźbę. To samo moglibyśmy powiedzieć o wielu miastach i osobach naszych czasów. Myślą, że rozwijają się i kwitną, podczas gdy w rzeczywistości się pogrążają.

«Kto was słucha, Mnie słucha» (Łk 10,16). Ewangelia kończy się tymi słowami, które są wezwaniem do nawrócenia i przynoszą nadzieję. Jeśli usłuchamy słowa Jezusa, jeszcze mamy czas. Nawrócenie polega na tym, by miłość stopniowo przezwyciężała w naszym życiu egoizm, a ten proces nigdy nie dobiega końca. Św. Maksym powiedział: «Nie ma nic tak Bogu przyjemnego, jak nawrócenie człowieka przy udziale szczerej

skruchy».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Prawdą jest, że nasza wiara nie jest namacalna i nie zależy od zmysłów. Jest to dar od Boga, który On wlewa w pokorną duszę, ponieważ wiara nie mieszka w tych, którzy są pełni pychy» (św. Franciszek Salezy)
- «Tylko Słowo Boże, Słowo Jezusa, nas zbawia» (Franciszek)
- «Pokuta wewnętrzna jest radykalną przemianą całego życia, powrotem, nawróceniem się do Boga całym sercem, zerwaniem z grzechem, odwróceniem się od zła z odrazą do popełnionych przez nas złych czynów (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1431)